

เอลียาห์ - หมายเลขสาม

จงให้เป็นที่รู้ทั่วกัน

Jeff Pippenger

2023-09-29

และอยู่มา เมื่อถึงเวลาถวายเครื่องบูชาเย็น เอลียาห์ผู้เผยพระวจนะก็เข้ามาใกล้และกล่าวว่า ข้าแต่พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอับราฮัม อิสอัค และอิสราเอล ขอทรงสำแดงให้เป็นที่ประจักษ์ในวันนี้ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในอิสราเอล และว่าข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และว่าข้าพระองค์ได้กระทำให้สิ่งทั้งปวงนี้ตามพระวจนะของพระองค์ 1 พงศกษัตริย์ 18:36

เราได้กำลังระบุลักษณะต่าง ๆ ของเอลียาห์ในฐานะสัญลักษณ์ ลักษณะประการหนึ่งนั้นคือ พันธกิจและข่าวสารของเอลียาห์ ยอห์นผู้ให้บัพติศมา และวิลเลียม มิลเลอร์ เป็นเครื่องมือแห่งการพิพากษา พระเจ้าทรงใช้ข่าวสารของพวกเขาเพื่อทดสอบประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคของพวกเขา พระเยซูตรัสว่า หากพระองค์มิได้เสด็จมาแล้ว พวกยิวที่ชอบโต้เถียงก็จักไม่มีบาป

ถ้าเราไม่ได้มาและกล่าวแก่เขาทั้งหลาย เขาก็จักไม่มีบาป แต่บัดนี้เขาไม่มีข้ออ้างสำหรับบาปของตน ยอห์น 15:22

เอเสเคียลระบุหลักการเดียวกันนี้แก่พวกยิวที่ชอบโต้เถียงในประวัติศาสตร์ของท่าน.

เพราะเขาเป็นบุตรที่หน้าด้านและมีใจแข็งกระด้าง เราจึงส่งเจ้าไปหาพวกเขา และเจ้าจงกล่าวแก่พวกเขาว่า พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ และพวกเขา ไม่ว่าจะฟังหรือไม่ว่าจะละเว้นก็ตาม (เพราะเขาเป็นวงศ์วานที่กบฏ) ถึงกระนั้นก็จะรู้ว่ามิใช่ผู้เผยพระวจนะอยู่ท่ามกลางพวกเขา เอเสเคียล 2:4, 5

นัยเชิงสัญลักษณ์ของเอลียาห์รวมถึงบทบาทของท่านในฐานะเครื่องมือแห่งการพิพากษา.

“บรรดาผู้ที่มีส่วนร่วมในการประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม กำลังค้นคว้าพระคัมภีร์ตามแนวทางเดียวกันกับที่คุณพ่อมิลเลอร์ได้ยึดถือไว้ ในหนังสือเล่มเล็กชื่อ Views of the Prophecies and Prophetic Chronology คุณพ่อมิลเลอร์ได้ให้กฎเกณฑ์ต่อไปนี้สำหรับการศึกษาพระคัมภีร์และการตีความ ซึ่งเรียบง่าย แต่เปี่ยมด้วยความเข้าใจและมีความสำคัญยิ่ง:”

“1. ทุกถ้อยคำต้องมีน้ำหนักอันเหมาะสมต่อเรื่องที่เสนอไว้ในพระคัมภีร์; 2. พระคัมภีร์ทั้งสี่ส่วนจำเป็น และอาจเข้าใจได้โดยการประยุกต์ใช้กันอย่างขยันหมั่นเพียรและการศึกษาค้นคว้า; 3. สิ่งใดก็ตามที่ทรงสำแดงไว้ในพระคัมภีร์ ย่อมไม่อาจและไม่ถูกปิดบังจากผู้ที่ทูลขอด้วยความเชื่อโดยไม่ลังเลสงสัย; 4. เพื่อจะเข้าใจหลักคำสอน จงรวบรวมข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดว่าด้วยเรื่องที่ท่านปรารถนาจะรู้เข้าด้วยกัน แล้วให้ทุกถ้อยคำมีอิทธิพลอันเหมาะสมของตน; และหากท่านสามารถตั้งทฤษฎีของท่านขึ้นได้โดยปราศจากความขัดแย้ง ท่านก็ย่อมไม่อาจผิดพลาด; 5. พระคัมภีร์ต้องเป็นผู้อธิบายของตนเอง เพราะพระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานของตนเอง หากข้าพเจ้าฟังพาดูคนหนึ่งให้อธิบายแก่ข้าพเจ้า และเขาคาดเดาความหมายของพระคัมภีร์นั้น หรือปรารถนาให้เป็นเช่นนั้นด้วยเหตุแห่งหลักความเชื่อแบบนิกายนิยมของเขา หรือเพื่อให้ผู้อื่นเห็นว่าเขาฉลาดแล้วไซ้ร้ เมื่อนั้นการคาดเดา ความปรารถนา หลักความเชื่อ หรือสติปัญญาของเขา ก็เป็นบรรทัดฐานของข้าพเจ้า หาใช่พระคัมภีร์ไม่!”

“ข้อความข้างต้นเป็นส่วนหนึ่งของกฎเหล่านี้; และในการศึกษาพระคัมภีร์ของเรา เราทุกคนย่อมกระทำได้ดีหากใส่ใจต่อหลักการที่ได้วางไว้”

“ความเชื่อเท่านั้นที่มีรากฐานอยู่บนพระคัมภีร์ แต่ซาตานใช้กลยุทธ์มากมายเพื่อบิดเบือนพระคัมภีร์และนำความผิดพลาดเข้ามา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีความระมัดระวังอย่างยิ่ง หากผู้ใดปรารถนาจะรู้ว่าพระคัมภีร์สอนสิ่งใดอย่างแท้จริง เป็นหนึ่งในความหลงอันใหญ่หลวงแห่งยุคนี้ที่ให้ความสำคัญแก่ความรู้สึกอย่างมาก และอ้างว่าตนเชื่อสัจธรรมที่ถูกต้อง ขณะที่เพิกเฉยต่อพระคำที่ชัดเจนแห่งพระวจนะของพระเจ้า เพราะพระวจนะนั้นไม่สอดคล้องกับความรู้สึก หลายคนไม่มีรากฐานสำหรับความเชื่อของตนนอกจากอารมณ์ ศาสนาของเขาประกอบด้วยความตื่นเต้นเร้าใจ เมื่อสิ่งนั้นสิ้นไป ความเชื่อของเขาก็สูญสิ้น ความรู้สึกอาจเป็นแกลบ แต่พระวจนะของพระเจ้าเป็นข้าวสาลี และ ‘อะไรเล่า’ ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า ‘แกลบจะเทียบกับข้าวสาลีได้อย่างไร?’”

“จะไม่เป็นผู้ใดถูกปรับโทษเพราะมิได้ใส่ใจต่อแสงสว่างและความรู้ที่ตนไม่เคยมี และไม่อาจได้รับได้ แต่มีคนเป็นอันมากปฏิเสธที่จะเชื่อฟังความจริงซึ่งถูกเสนอแก่เขาโดยทูตของพระคริสต์ เพราะเขาปรารถนาจะคล้อยตามมาตรฐานของโลก; และความจริงที่ได้มาถึงความเข้าใจของเขาแล้ว คือแสงสว่างที่ได้ส่องเข้าไปในจิตวิญญาณ จะปรับโทษเขาในวันพิพากษา ในยุคสุดท้ายเหล่านี้ เรามีแสงสว่างที่ส่องสว่างซึ่งได้ส่องมาโดยตลอดทุกยุคทุกสมัย และเราจะต้องรับผิดชอบตามส่วนอย่างสอดคล้องกัน วิถีแห่งความบริสุทธิ์มีได้อยู่ในระดับเดียวกับโลก; แต่เป็นทางที่ยกขึ้นสูง หากเราดำเนินในทางนี้ หากเราวิ่งในทางแห่งพระบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราจะพบว่า ‘ทางของคนชอบธรรมเป็นดั่งแสงอรุณอันสดใส ซึ่งทอแสงเจิดจ้ายิ่งขึ้นจนถึงเวลาเที่ยงวันอันสมบูรณ์’” Review and Herald, November 25, 1884.

เราไม่ได้ “ถูกกล่าวโทษเพราะไม่เอาใจใส่ต่อความสว่างและความรู้ซึ่ง” เรา “ไม่เคยมี และ” เรา “ไม่อาจได้รับ” ได้ แม้มีคุณค่าของถ้อยคำที่อยู่ในใจ “ไม่อาจได้รับ” เอลิยาห์ ยอห์น และมิลเลอร์ เป็นตัวแทนของความสว่างสำหรับคนในยุคสมัยของตน ซึ่งสามารถเข้าถึงได้ การปรากฏอยู่ของข่าวสารของพวกเขาได้ยกเลิกฉาบบังหน้าแห่งสิ่งทีในทางกฎหมายของสหรัฐอเมริกาเรียกว่า “การปฏิเสธความรับรู้อย่างมีเหตุให้เชื่อได้” ข่าวสารของเอลิยาห์ในยุคสมัยใดก็ตามที่มันปรากฏขึ้น ย่อมขจัด “การปฏิเสธความรับรู้อย่างมีเหตุให้เชื่อได้” ใด ๆ ออกไป ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คนทั้งยุคสมัยนั้นต้องรับผิดชอบต่อความสว่างที่ถูกนำเสนอในขณะนั้น

“ครั้งหนึ่งพี่ชายของข้าพเจ้ากล่าวว่า เขาจะไม่ยอมฟังสิ่งใดเกี่ยวกับหลักคำสอนที่เรายึดถืออยู่เลย ด้วยเกรงว่าเขาอาจถูกทำให้เชื่อ เขาไม่ยอมมาประชุม หรือฟังคำบรรยายต่าง ๆ; แต่ภายหลังเขาประกาศว่า เขาเห็นแล้วว่าตนมีความผิดไม่ต่างจากได้ฟังสิ่งเหล่านั้นแล้ว พระเจ้าได้ประทานโอกาสแก่เขาให้รู้จักความจริง และพระองค์จะทรงถือว่าเขาต้องรับผิดชอบต่อโอกาสนี้ ในหมู่พวกเราหลายคนที่มีอคติต่อหลักคำสอนต่าง ๆ ซึ่งกำลังถูกอภิปรายอยู่ในเวลานี้ พวกเขาจะไม่มาฟัง พวกเขาจะไม่ตรวจสอบอย่างสงบ แต่กลับยกข้อคัดค้านของตนขึ้นมาในความมืด พวกเขาพอใจอย่างยิ่งกับสภาพของตน ‘ท่านกล่าวว่า เรามิ่งมีแล้ว และเพิ่มพูนด้วยทรัพย์สินสมบัติ และไม่ต้องการสิ่งใดเลย; แต่ท่านไม่รู้ว่าเป็นผู้ทุกข์ยาก นำสมเพช ยากจน ตาบอด และเปลือยกาย เราแนะนำท่านให้ซื้อทองคำจากเราอันที่ผ่านการกลุ่ด้วยไฟแล้ว เพื่อท่านจะได้มิ่งมี; และซื้อเสื้อผ้าสีขาวเพื่อท่านจะได้สวม และเพื่อความอบอุ่นแห่งความเปลือยกายของท่านจะไม่ปรากฏ; และจงหาตาของท่านด้วยยาหาตาเพื่อท่านจะได้มองเห็น เรารักผู้ใด เราก็ตักเตือนและตีสอนผู้นั้น เหตุฉะนั้นจงมีใจร้อนรนและกลับใจเสียใหม่’ (Revelation 3:17-19).”

“พระคัมภีร์ข้อนี้ประยุกต์ใช้กับบรรดาผู้ที่อยู่ภายใต้เสียงแห่งข่าวสาร แต่ไม่ยอมมาฟังมัน ท่านจะทราบได้อย่างไรว่าพระเจ้าไม่ได้กำลังประทานหลักฐานใหม่ ๆ แห่งความจริงของพระองค์ โดยทรงจัดวางความจริงนั้นไว้ในบริบทใหม่ เพื่อจะเตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า? ท่านได้วางแผนอะไรไว้บ้างเพื่อให้ความสว่างใหม่ถูกถ่ายทอดผ่านทิวแถวของประชากรของพระเจ้า? ท่านมีหลักฐานอะไรที่แสดงว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงส่งความสว่างมายังบุตรทั้งหลายของพระองค์? ความพอใจในตนเองทั้งสิ้น ความเห็นแก่ตน และความหยิ่งผยองในความคิดเห็น ต้องถูกละทิ้งไป เราต้องมานั่งแท่นพระบาทของพระเยซู และเรียนรู้จากพระองค์ ผู้ทรงสุภาพอ่อนโยนและถ่อมพระทัย พระเยซูมีได้ทรงสอนเหล่าสาวกของพระองค์อย่างที่เราจับปีสอนสาวกของตน ชาวียิวจำนวนมากมาและรับฟังเมื่อพระคริสต์ทรงเปิดเผยความลับแห่งความรอด แต่เขามิได้มาเพื่อเรียนรู้; เขามาเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ เพื่อจะจับผิดพระองค์ในความไม่สอดคล้องบางประการ เพื่อเขาจะมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดไว้ใช้ปลุกฝังอคติแก่ประชาชน พวกเขาพอใจอยู่กับความรู้ของตนเอง แต่บุตรทั้งหลายของพระเจ้าต้องรู้จักพระสุรเสียงของผู้เลี้ยงแท้จริงเวลานี้มิใช่หรือที่สมควรอย่างยิ่งที่เราจะอดอาหารและอธิษฐานต่อพระพักตร์พระเจ้า? เรากำลังอยู่ในอันตรายแห่งความแตกแยก อยู่ในอันตรายที่จะเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้ง; และเราสมควรหรือที่จะเสาะหาพระเจ้าอย่างจริงจัง ด้วยการถ่อมจิตใจลง เพื่อเราจะได้อะไรคือความจริง?” Selected Messages, book 1, 413.

ผู้ที่เป็นตัวแทนของข่าวสารแห่งเอลียาห์เป็นเครื่องมือแห่งการพิพากษาในกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งเตรียมทางไว้สำหรับทูตแห่งพันธสัญญาที่จะทรงชำระพระวิหาร ในการทรงกระทำพระราชกิจแห่งการชำระพระวิหารนั้น แสงสว่างแห่งความจริงสำหรับกาลปัจจุบันก็ได้รับการสำแดง หากความจริงนั้นมิได้รับการสำแดง ผู้ที่พระคริสต์ได้ทรงแสวงหาและยังทรงแสวงหาที่จะชำระให้บริสุทธิ์ก็ยังคงสวมคลุมลาวาดีเซียแห่งการหลอกลวงตนเองต่อไป เอลียาห์เป็นสัญลักษณ์ของพันธกิจที่เสนอความจริงในฐานะเครื่องมือแห่งการพิพากษานั้นจึงเป็นเหตุให้เราได้รับแจ้งว่า ผู้ที่ปฏิเสธข่าวสารของยอห์นผู้ให้บัพติศมาไม่อาจได้รับประโยชน์จากคำสอนของพระเยซูได้

“ข้าพเจ้าได้รับการชี้ให้ย้อนกลับไปยังการประกาศเรื่องการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ ยอห์นได้ถูกส่งมาในจิตวิญญาณและฤทธิ์เดชของเอลียาห์ เพื่อเตรียมทางสำหรับพระเยซู บรรดาผู้ที่ปฏิเสธคำพยานของยอห์นก็มิได้รับประโยชน์จากคำสอนของพระเยซู” Early Writings, 258.

ในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่เป็นแบบจำลองถึงการชำระประชากรของพระเจ้าให้สะอาดนั้น ข่าวสารแห่งสัจธรรมปัจจุบันได้ถูกเปิดเผยออก ซึ่งทำให้คนในชั่วอายุนั้นต้องรับผิดชอบต่อการเลือกความมืดหรือความสว่างอย่างใดอย่างหนึ่ง

แต่ท่าน ดาเนียลเอ๋ย จงปิดถ้อยคำเหล่านั้นไว้ และผนึกหนังสือนั้นเสีย จนถึงวาระสุดท้าย; คนเป็นอันมากจะวิ่งไปมาทั่ว และความรู้จะทวีขึ้น.... และท่านนั้นกล่าวว่า ดาเนียลเอ๋ย จงไปตามทางของท่านเถิด; เพราะถ้อยคำเหล่านี้ถูกปิดไว้และผนึกไว้จนถึงวาระสุดท้าย คนเป็นอันมากจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และทำให้ขาวสะอาด และถูกทดลอง; แต่คนอธรรมจะกระทำความอธรรมต่อไป และไม่มีคนอธรรมผู้ใดจะเข้าใจ; แต่คนมีปัญญาจะเข้าใจ ดาเนียล 12:4, 9, 10

บรรดาผู้ที่ที่เป็นตัวแทนของข่าวสารแห่งเอลียาห์สำหรับคนแต่ละยุคสมัยของตน ได้รับการระบุโดยพระคริสต์ว่าเป็นทูตของพระองค์ เพื่อทรงใช้เขาเหล่านั้นเป็นเครื่องมือแห่งการพิพากษา นี่คือนี่ที่เอลียาห์กำลังชี้ให้เห็นเมื่อท่านกล่าวว่า “ขอให้เป็นที่ประจักษ์ในวันนี้ว่า

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในอิสราเอล และข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพระองค์ได้กระทำสิ่งทั้งปวงนี้ตามพระวาทะของพระองค์”

ความจริงข้อนี้พระเยซูทรงแสดงไว้เช่นกันเกี่ยวกับยอห์นผู้ให้บัพติศมา

ครั้นคนเหล่านั้นไปแล้ว พระเยซูจึงทรงเริ่มตรัสแก่ฝูงชนทั้งหลายเรื่องยอห์นว่า “ท่านทั้งหลายได้ออกไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อดูอะไร? ดูไม้ไผ่ที่ลู่ไหวตามลมหรือ? แต่ท่านทั้งหลายได้ออกไปเพื่อดูอะไร? ดูคนที่นุ่งห่มเสื้อผ้าอ่อนนุ่มหรือ? ดูเกิดบรรดาผู้ที่สวมเสื้อผ้าอ่อนนุ่มยอมอยู่ในราชวังของกษัตริย์ทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายได้ออกไปเพื่อดูอะไร? ดูผู้เผยพระวาทะหรือ? ใช่ เราบอกท่านทั้งหลายว่า และยิ่งกว่าผู้เผยพระวาทะเสียอีก เพราะผู้นี้แหละคือผู้ที่มีคำเขียนไว้ถึงว่า ‘ดูเถิด เราใช้ทูตของเราไปข้างหน้าพักตร์ของท่าน ผู้นี้จะจัดเตรียมทางของท่านไว้ข้างหน้าท่าน’” มัทธิว 11:7-10

ยอห์นเป็นยิ่งกว่าผู้เผยพระวาทะ เขาเป็นเครื่องมือแห่งการพิพากษา และพันธกิจของเขาได้รับการระบุต่อชนรุ่นของเขา เพราะพวกเขาได้ออกไปยังถิ่นทุรกันดารเพื่อจะเห็นเขา เช่นเดียวกับที่อิสราเอลทั้งสิ้นได้มาที่ภูเขาคารเมลตามพระบัญชาของอาหับอย่างแน่นอน วิลเลียม มิลเลอร์เข้าใจการเพิ่มพูนแห่งความรู้ซึ่งถูกเปิดออกในปี 1798 เขาเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่วิ่งไปมาในพระวาทะของพระเจ้าเมื่อความรู้เพิ่มพูนขึ้น ข่าวสารของเขาตั้งอยู่บนพื้นฐานของเวลาเชิงพยากรณ์ และในปี 1840 ข่าวสารและพันธกิจของเขาได้ถูกนำเสนอเข้าสู่ชนรุ่นของเขาในลักษณะที่ทำให้โลกโปรเตสแตนต์ทั้งหมดเฝ้าดูว่าจะวิธีการของเขาจะได้ผลหรือไม่ เมื่อสิ่งนั้นได้รับการยืนยันแล้ว ข่าวสารของเขาก็ถูกนำไปทั่วโลก

“ในปี ค.ศ. 1840

ความสำเร็จของคำพยากรณ์อันน่าอัศจรรย์อีกประการหนึ่งได้ปลุกเร้าความสนใจอย่างกว้างขวาง สองปีก่อนหน้านั้น โจเซฟฮาดี ลิตซ์ หนึ่งในศาสนาจารย์สำคัญผู้ประกาศเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สอง ได้ตีพิมพ์คำอธิบายพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 9

โดยพยากรณ์ล่วงหน้าถึงการล่มสลายของจักรวรรดิออตโตมัน ตามการคำนวณของเขา

อำนาจนี้จะต้องถูกโค่นล้ม... ในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

เมื่อคาดได้ว่าอำนาจของออตโตมันในกรุงคอนสแตนติโนเปิลจะถูกทำลายลง และข้าพเจ้าเชื่อว่าสิ่งนี้จะปรากฏว่าเป็นเช่นนั้น”

“ในเวลาที่ได้กำหนดไว้แน่นอน ตุรกีโดยผ่านทางเอกอัครราชทูตของตน

ได้ยอมรับการคุ้มครองจากมหาอำนาจพันธมิตรแห่งยุโรป

และด้วยเหตุนี้จึงได้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของบรรดาประชาชาติคริสเตียน

เหตุการณ์นั้นได้ทำให้คำพยากรณ์สำเร็จอย่างตรงตามที่กล่าวไว้ เมื่อเรื่องนี้เป็นที่รับรู้กัน มหาชนจำนวนมากก็เชื่อมั่นในความถูกต้องของหลักการตีความคำพยากรณ์ซึ่งมิลเลอร์และผู้ร่วมงานของเขาได้นำมาใช้ และขบวนการการเสด็จกลับมาได้รับแรงผลักดันอันน่าอัศจรรย์

บุคคลผู้มีการศึกษาและมีฐานะได้เข้าร่วมกับมิลเลอร์ ทั้งในการเทศนาและในการตีพิมพ์ทัศนะของเขา และตั้งแต่ปี 1840 ถึงปี 1844 งานนี้ก็ได้ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว” The Great Controversy, 334, 335.

ช่วงเวลาตั้งแต่ “1840 ถึง 1844” เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์แห่ง “ฟ้าร้องทึ่งเจ็ด” ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบ ในประวัติศาสตร์นั้น กระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งได้ถูกเป็นภาพไว้ในพระธรรมมาลาคี บทที่สาม และในการชำระพระวิหารทั้งสองครั้งของพระคริสต์ ได้เริ่มต้นขึ้น

กระบวนการแห่งการชำระให้บริสุทธิ์นั้นเป็นกระบวนการทดสอบที่ค่อยเป็นค่อยไป

โดยตั้งอยู่บนความเข้าใจของมิลเลอร์เกี่ยวกับหลักการหนึ่งวันเท่ากับหนึ่งปี บรรดาผู้ที่เป็นตัวแทนของข่าวสาร

แห่งเอเลียห์ได้เตรียมทางไว้สำหรับทูตแห่งพันธสัญญาให้เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน และพวกเขาเป็นสัญลักษณ์ของเครื่องมือแห่งการพิพากษาซึ่งทูตแห่งพันธสัญญาใช้เพื่อกวาดออกบรรดาผู้ที่เลือกความมืดแทนความสว่าง

ฝ่ายข้าพเจ้าให้บังพิศมาท่านด้วยน้ำเพื่อการกลับใจใหม่ก็จริงอยู่
แต่พระองค์ผู้เสด็จมาภายหลังข้าพเจ้านั้นทรงฤทธิ์ทางภาพยิ่งกว่าข้าพเจ้า
จนข้าพเจ้าไม่สมควรแม้แต่จะถือรองพระบาทของพระองค์
พระองค์จะทรงให้บังพิศมาแก่ท่านด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ
พระหัตถ์ของพระองค์ทรงถือพลั่วฝังอยู่ และพระองค์จะทรงชำระลานนาวดของพระองค์ให้หมดจดทั่วสิ้น
และจะทรงรวบรวมข้าวสาลีของพระองค์ไว้ในยุ้งฉาง
แต่กลับนั้นพระองค์จะทรงเผาเสียด้วยไฟที่ไม่อาจดับได้ มัทธิว 3:11, 12

ในสมัยของพระคริสต์ซึ่งเป็นภาพแทนใน ยอห์น 6:66 พระองค์ทรงสูญเสียสาวกมากกว่าครึ่งใด ๆ ทั้งสิ้น
ในหนังสือ ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน เมื่อกล่าวถึงข้อความตอนหนึ่งในพระธรรมยอห์น
ระเบียบวิธีแห่งการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์เองนั้นเป็นเหตุผลที่แท้จริงซึ่งทำให้เหล่าสาวกจากไป
พวกเขาไม่อาจเข้าใจได้ว่าสิ่งที่เป็นตัวอักษรเป็นภาพแทนของสิ่งฝ่ายจิตวิญญาณ
และตามที่อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ สิ่งที่เป็นตัวอักษรมาก่อนสิ่งฝ่ายจิตวิญญาณ

ดังนั้นจึงมีเขียนไว้ว่า มนุษย์คนแรกคืออาดัมได้กลายเป็นจิตวิญญาณที่มีชีวิต;
แต่อาดัมองค์สุดท้ายได้เป็นวิญญาณผู้ทรงให้ชีวิต ทั้งนี้ สิ่งซึ่งเป็นฝ่ายวิญญาณนั้นมิได้มาก่อน
แต่สิ่งซึ่งเป็นฝ่ายธรรมชาติมาก่อน; แล้วภายหลังจึงเป็นสิ่งซึ่งเป็นฝ่ายวิญญาณ 1 โครินธ์ 15:45, 46

พวกเขายึดไม่เต็มใจ และด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถเข้าใจพระคริสต์ได้
เมื่อพระองค์ทรงชี้ให้เห็นว่าพระองค์คือชนมบังจากสวรรค์ซึ่งจำเป็นต้องรับประทาน
ขนมธรรมดาและประเพณีได้อยู่เหนือวิธีการที่พระคริสต์เองทรงใช้ เกี่ยวกับประวัตินั้น
ซิสเตอร์ไวท์ได้บันทึกไว้ว่า:

“โดยการทรงตำหนิความไม่เชื่อของพวกเขาต่อหน้าสาธารณชน
สาวกเหล่านี้ยังเห็นห่างจากพระเยซูมากขึ้นอีก พวกเขาไม่พอใจอย่างยิ่ง
และด้วยปรารถนาจะทำร้ายพระผู้ช่วยให้รอดและสนองความอาฆาตมาดร้ายของพวกเขาฟาริสี
พวกเขาจึงหันหลังให้พระองค์ และละจากพระองค์ไปด้วยความดูหมิ่น พวกเขาได้ทำการเลือกของตนแล้ว
ได้รับเอารูปแบบโดยปราศจากจิตวิญญาณ เปลือกนอกโดยปราศจากแก่นแท้
การตัดสินใจของพวกเขามิได้กลับคำอีกเลยภายหลัง เพราะพวกเขามิได้ดำเนินร่วมกับพระเยซูอีกต่อไป”

“พลั่วฝังข้าวของพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์
และพระองค์จะทรงชำระลานนาวดของพระองค์ให้หมดจดทั่วถึง
และจะทรงรวบรวมข้าวสาลีของพระองค์ไว้ในยุ้งฉาง’ มัทธิว 3:12 นี่เป็นคราวหนึ่งแห่งการชำระให้บริสุทธิ์
โดยถ้อยคำแห่งความจริง กลับกำลังถูกแยกออกจากข้าวสาลี
เพราะพวกเขาเต็มไปด้วยความถือตัวและความชอบธรรมในตนเองเกินกว่าจะยอมรับคำตักเตือน
และรักโลกมากเกินกว่าจะยอมรับชีวิตแห่งความถ่อมตน หลายคนจึงหันหนีไปจากพระเยซู
หลายคนในทุกวันนี้ก็กำลังกระทำเช่นเดียวกัน จิตวิญญาณทั้งหลายกำลังถูกทดสอบในวันนี้
เหมือนดังที่บรรดาสาวกเหล่านั้นถูกทดสอบในธรรมศาลาที่เมืองคาเปอร์นาอุม
เมื่อความจริงถูกนำมาเผชิญถึงจิตใจ พวกเขาได้เห็นชีวิตของตนไม่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า
พวกเขาเห็นถึงความจำเป็นแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงภายในตนเอง
แต่พวกเขาไม่เต็มใจที่จะรับงานแห่งการปฏิเสธตนเองนั้นขึ้นกระทำ
เพราะฉะนั้นพวกเขาจึง โกรธเมื่อบาปของตนถูกเปิดเผย พวกเขาจากไปด้วยความขุ่นเคืองใจ

ดังเช่นบรรดาสาวกที่ละทิ้งพระเยซูไป พร้อมกับบ่นพึมพำว่า ‘ถ้อยคำนี้ก็ยากนัก ใครจะฟังได้?’”
ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน, 392.

ทูตแห่งพันธสัญญาของมาลาคีนั่นเองที่ชำระบุตรทั้งหลายของเลวีด้วยไฟ
พระองค์ทรงชำระลานนาวดของพระองค์อย่างทั่วถ้วน โดยแยกข้าวสาลีออกจากแกลบ
พระองค์ทรงกระทำงานนี้ด้วยพลั่วผัด พลั่วผัดคือสิ่งที่ทำให้การแยกนั้นสำเร็จ
และพลั่วผัดนั้นคือข่าวสารแห่งความจริงสำหรับปัจจุบันกาลของแต่ละยุคประวัติศาสตร์อันจำเพาะ
ซึ่งในยุคเหล่านั้นพระองค์ทรงชำระบุตรทั้งหลายของเลวี พลั่วผัดนั้นคือข่าวสารของเอลียาห์และบรรดาผู้สื่อสาร
ซึ่งเป็นภาพแทนของเครื่องมือแห่งการพิพากษา

ดูเถิด เราจะใช้ผู้สื่อสารของเราไป และเขาจะเตรียมทางไว้ต่อหน้าเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้า
ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายแสวงหา จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน คือผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา
ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายชื่นชมยินดี ดูเถิด ท่านจะเสด็จมา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้
แต่ผู้ใดเล่าจะทนอยู่ได้ในวันแห่งการเสด็จมาของท่าน? และผู้ใดจะยืนหยัดอยู่ได้เมื่อกำลังทรงปรากฏ?
เพราะท่านทรงเป็นดังไฟของช่างกลึง และดังสปูของคนซึกฟอก
และท่านจะประทับนั่งดังช่างกลึงและผู้ชำระเงินให้บริสุทธิ์ และท่านจะทรงชำระบรรดาบุตรทั้งหลายของเลวี
และกลึงเขาทั้งหลายดังทองคำและเงิน
เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะได้นำเครื่องบูชาด้วยความชอบธรรมมาถวายแด่พระยาห์เวห์
แล้วเครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยแด่พระยาห์เวห์ ดังเช่นในสมัยโบราณ
และดังเช่นในปีก่อน ๆ มาลาคีย์ 3:1-4

พระองค์ผู้เสด็จมาภายหลังยอห์นผู้ให้บัพติศมา คือพระองค์ผู้ทรงชำระลานนาวดของพระองค์ด้วยพลั่วผัด
และทรงเป็นดั่งไฟของช่างกลึง กระบวนการชำระให้บริสุทธิ์นี้สำเร็จลงแล้วโดยผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา และด้วย
เหตุนี้จึงบังชี้ถึงประวัติศาสตร์ช่วงหนึ่งซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังเสด็จเข้าทำพันธสัญญากับชนชาติแห่งพันธสัญญา
ผู้ทรงเลือกสรรกลุ่มใหม่ เมื่ออิสราเอลโบราณได้รับการปลดปล่อยจากความเป็นทาสในอียิปต์ ประเด็นเรื่อง
“บุตรหัวปี” เป็นแก่นสำคัญประการหนึ่งของประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์นั้น
ไม่ว่าจะเป็นการตายของบุตรหัวปีแห่งอียิปต์
หรือการที่พระเจ้าทรงระบุว่าอิสราเอลเป็นบุตรหัวปีของพระองค์ก็ตาม

และเจ้าจงทูลฟาโรห์ว่า พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า อิสราเอลเป็นบุตรของเรา เป็นบุตรหัวปีของเรา
และเรากล่าวแก่เจ้าว่า จงปล่อยบุตรของเราไป เพื่อเขาจะได้ปรนนิบัติเรา
แต่ถ้าเจ้าปฏิเสธไม่ยอมปล่อยเขาไป ดูเถิด เราจะประหารบุตรของเจ้า คือบุตรหัวปีของเจ้า อพยพ 4:22,
23

เมื่อพระเจ้าทรงเข้าพันธสัญญากับอิสราเอลในการทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากอียิปต์นั้น
แผนการของพระเจ้าคือให้บุตรหัวปีทุกคนจากแต่ละเผ่าถูกถวายไว้สำหรับงานปุโรหิต
แต่เมื่อเกิดการกบฏเรื่องลูกวัวทองคำนั้น มีเพียงเผ่าเลวีเท่านั้นที่ยืนอยู่ฝ่ายโมเสสท่ามกลางการกบฏนั้น
เพราะความสัตย์ซื่อของพวกเขา
พระเจ้าจึงทรงยกเลิกแผนการเดิมของพระองค์ที่ให้บุตรหัวปีจากทุกเผ่าถูกถวายแก่ตำแหน่งปุโรหิต
และทรงข้ามเผ่าอื่น ๆ ไป โดยประทานสิทธิพิเศษแก่ปุโรหิตให้แก่เผ่าเลวีแต่ผู้เดียว
เมื่อผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญาทรงชำระบุตรทั้งหลายของเลวีนั้น นี่เป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์ที่ชนชาติแห่ง
พันธสัญญาเดิมกำลังถูกกันออกไปเพื่อชนชาติแห่งพันธสัญญาใหม่
เรื่องนี้เป็นเช่นเดียวกับกรณีของยอห์นผู้ให้บัพติศมา พวกมิลเลอไรต์
และจะเป็นเช่นนั้นกับคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันด้วย ตั้งแต่ปี 1840 ถึงปี 1844
กระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ได้เริ่มต้นขึ้น โดยประเด็นแห่งการทดสอบของข่าวสารเชิงพยากรณ์ที่ได้มอบแก่

William Miller อัญนำไปสู่การที่องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยนับพลันในวันที่ October 22, 1844 แต่กระบวนการแห่งการชำระให้บริสุทธิ์นั้นยังไม่สิ้นสุดลงจนกระทั่งปี 1863

“ทั้งคำพยากรณ์ใน Daniel 8:14 ว่า ‘Unto two thousand and three hundred days; then shall the sanctuary be cleansed,’ และข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งว่า ‘Fear God, and give glory to Him; for the hour of His judgment is come,’

ต่างชี้ไปยังพันธกิจการปรนนิบัติของพระคริสต์ในอภิสุทธิสถาน ซึ่งไปยังการพิพากษาใต้สวน และมีโซ่ซึ่งไปยังการเสด็จมาของพระคริสต์เพื่อการไถ่ประชากรของพระองค์และการทำลายคนอธรรม ความผิดพลาดมิได้อยู่ที่การคำนวณช่วงเวลาตามคำพยากรณ์

แต่อยู่ที่เหตุการณ์ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุด 2300 วัน โดยผ่านความผิดพลาดนี้ บรรดาผู้เชื่อได้ประสบความผิดหวัง ถึงกระนั้น ทุกสิ่งที่คำพยากรณ์ได้บอกไว้ล่วงหน้า และทุกสิ่งที่พวกเขามีหลักฐานจากพระคัมภีร์ให้คาดหมาย ก็ได้สำเร็จลงแล้ว

ในเวลาเดียวกันกับที่พวกเขากำลังคร่ำครวญถึงความล้มเหลวของความหวังของตนนั้น เหตุการณ์ซึ่งข่าวสารนั้นได้บอกไว้ล่วงหน้าก็ได้เกิดขึ้นแล้ว

และซึ่งจะต้องสำเร็จก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงปรากฏเพื่อประทานบำเหน็จแก่ผู้รับใช้ของพระองค์”

“พระคริสต์ได้เสด็จมาแล้ว มิใช่มายังแผ่นดินโลกตามที่พวกเขาคาดหมายไว้ แต่ดังที่ได้มีการสำแดงล่วงหน้าไว้ในแบบอย่างนั้น

คือเสด็จเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุดแห่งพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์

พระองค์ทรงได้รับการพรรณนาโดยผู้เผยพระวจนะดาเนียลว่า

ในเวลานี้พระองค์เสด็จมาหาผู้ชราแห่งวันเวลา: ‘ข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตเวลากลางคืน และดูเกิด มีผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์มาพร้อมกับเมฆแห่งสวรรค์ และได้มา’—มิใช่มายังแผ่นดินโลก

แต่—‘มาหาผู้ชราแห่งวันเวลา และเขาทั้งหลายได้นำท่านมาเฝ้าเฉพาะพระพักตร์พระองค์’ ดาเนียล 7:13”

“การเสด็จมาครั้งนี้ได้รับการพยากรณ์ไว้โดยผู้เผยพระวจนะมาลาคีด้วยว่า: ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายแสวงหา จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยนับพลัน คือทูตแห่งพันธสัญญา ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายยินดีชื่นชม ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมา ตรัสพระเยโฮวาห์จอมโยธา’ มาลาคี 3:1

การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าสู่พระวิหารของพระองค์นั้นเป็นการเสด็จมาอย่างนับพลัน

และไม่เป็นที่คาดหมายสำหรับประชากรของพระองค์ พวกเขาไม่ได้คอยมองหาพระองค์ ณ ที่นั้น พวกเขาคิดว่าพระองค์จะเสด็จมายังโลก ‘ด้วยเปลวเพลิง

เพื่อทรงสนองการแก้แค้นแก่บรรดาผู้ที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่บรรดาผู้ที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐ’ 2 เธสะโลนิกา 1:8.”

“แต่ประชากรยังไม่พร้อมที่จะพบองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน

ยังมีงานแห่งการเตรียมพร้อมที่จะต้องสำเร็จแก่พวกเขา จะต้องประทานความสว่าง

เพื่อชี้นำความคิดของพวกเขาไปยังพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์;

และเมื่อพวกเขาติดตามมหาบุโรหิตของตนด้วยความเชื่อในการปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ที่นั่น หน้าที่ใหม่ทั้งหลายก็จะถูกสำแดงให้เห็น

จะต้องมอบข่าวสารแห่งการตื่นและการสั่งสอนอีกประการหนึ่งแก่คริสตจักร”

“ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า ‘ใครเล่าจะทนอยู่ได้ในวันเสด็จมาของพระองค์?’

และใครจะยืนมั่นได้เมื่อพระองค์ทรงปรากฏ? เพราะพระองค์ทรงเป็นดุจไฟของผู้ถูกลง

และดุจสบูของช่างฟอก และพระองค์จะประทับนั่งตั้งผู้ถูกลงและผู้ชำระเงินให้บริสุทธิ์

และพระองค์จะทรงชำระบุตรทั้งหลายของเลวี และถลุงเขาดังทองคำและเงิน

เพื่อให้เขาทั้งหลายถวายเครื่องบูชาแต่พระยาห์เวห์ด้วยความชอบธรรม’ มาลาคี 3:2, 3

ผู้ที่มีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกเมื่อการทรงวิงวอนของพระคริสต์ในสถานบริสุทธิ์เบื้องบนสิ้นสุดลง

จะต้องยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้บริสุทธิ์โดยปราศจากคนกลาง เสื้อผ้าของเขาจะต้องปราศจากมลทิน อุบิสัยของเขาจะต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จากบาปโดยพระโลหิตแห่งการประพรม โดยพระคุณของพระเจ้าและด้วยความเพียรพยายามอย่างจริงจังของตนเอง เขาจะต้องเป็นผู้มีชัยในการต่อสู้กับความชั่ว ขณะที่การพิพากษาใต้สวนกำลังดำเนินไปในสวรรค์ ขณะที่บาปของบรรดาผู้เชื่อที่สำนึกผิดกำลังถูกนำออกไปจากสถานบริสุทธิ์ จะต้องมีการชำระให้บริสุทธิ์ คือการละทิ้งบาป ท่ามกลางประชากรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก งานนี้ได้รับการเสนอไว้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นในข่าวสารแห่งวิวรณ์ 14.”

“เมื่อพระราชกิจนี้สำเร็จลุล่วงแล้ว บรรดาผู้ติดตามพระคริสต์ก็จะพร้อมสำหรับการทรงปรากฏของพระองค์ ‘แล้วเครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยแต่พระยาห์เวห์’ ดังเช่น ในสมัยก่อน และดังเช่น ในกาลก่อน’ มาลาคี 3:4

แล้วคริสตจักรซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงรับไว้เป็นของพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จมานั้น จะเป็น ‘คริสตจักรอันรุ่งโรจน์ ปราศจากมลทิน หรือรอยย่น หรือสิ่งใด ๆ ในท่านองนั้น’ เอเฟซัส 5:27 แล้วนางจะปรากฏ ‘งามผุดผ่องดั่งรุ่งอรุณ งามดั่งดวงจันทร์ สุกใสดั่งดวงอาทิตย์ และนำเกรงขามดุจกองทัพชูธง’ เพลงซาโลมอน 6:10”

“นอกจากการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าสู่พระวิหารของพระองค์แล้ว มาลาคียังได้พยากรณ์ถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ คือการเสด็จมาเพื่อทรงดำเนินการพิพากษา ด้วยถ้อยคำดังนี้: ‘เราจะเข้ามาใกล้พวกเจ้าด้วยการพิพากษา และเราจะเป็นพยานอย่างฉับไวเพื่อต่อต้านบรรดาหมอผี ต่อต้านคนล่วงประเวณี ต่อต้านคนที่สาบานเท็จ และต่อต้านคนที่บีบบังคับลูกจ้างในค่าจ้างของเขา บีบบังคับหญิงม่ายและลูกกำพร้า และผู้ที่บิดเบือนสิทธิของคนต่างด้าว และไม่ยำเกรงเรา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้’ มาลาคี 3:5 ยูดาห์กล่าวถึงเหตุการณ์เดียวกันนี้เมื่อท่านกล่าวว่า ‘ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาพร้อมกับธรรมิกชนของพระองค์นับเป็นหมื่นๆ เพื่อทรงพิพากษาทุกคน และเพื่อทรงเอาผิดคนอธรรมทั้งปวงท่ามกลางพวกเขา เนื่องด้วยการกระทำอธรรมทั้งสิ้นของเขา’ ยูดาห์ 14, 15 การเสด็จมานี้ และการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าสู่พระวิหารของพระองค์ เป็นเหตุการณ์ที่แตกต่างและแยกจากกัน.”

“การเสด็จมาของพระคริสต์ในฐานะมหาบุโรหิตของเราเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด เพื่อการชำระสถานนมัสการให้บริสุทธิ์ ดังที่ปรากฏไว้ใน ดาเนียล 8:14; การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ไปยังองค์ผู้เจริญด้วยวันเวลา ดังที่นำเสนอไว้ใน ดาเนียล 7:13; และการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าไปยังพระวิหารของพระองค์ ดังที่มาลาคีพยากรณ์ไว้ ล้วนเป็นคำบรรยายถึงเหตุการณ์เดียวกัน; และเหตุการณ์นี้ยังได้รับการแสดงไว้ด้วยโดยการมาของเจ้าบ่าวสูงานอภิเษกสมรส ซึ่งพระคริสต์ทรงพรรณนาไว้ในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ใน มัทธิว 25” สงครามครั้งยิ่งใหญ่, 424–426.

มีการกล่าวถึง “การเสด็จมา” สี่ครั้งในย่อหน้าสุดท้าย และทั้งหมดนั้นเป็นการเสด็จมาเดียวกันซึ่งถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ในสี่ลักษณะที่ต่างกัน หนึ่งใน “การเสด็จมา” เหล่านั้นคืออุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน

“ข้าพเจ้ามักถูกกล่าวอ้างถึงอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งห้าคนเป็นคนมีปัญญา และอีกห้าคนเป็นคนโง่เขลา อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและจะสำเร็จอย่างตรงตามตัวอักษรทุกประการ เพราะมีการประยุกต์ใช้เป็นพิเศษกับยุคเวลานี้ และเช่นเดียวกับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและจะยังคงเป็นความจริงสำหรับปัจจุบันไปจนถึงวาระสุดท้ายของกาลเวลา” Review and Herald, August 19, 1890.

หาก "การเสด็จมา" ทั้งสิ้นนั้น "เป็นคำพรรณนาถึงเหตุการณ์เดียวกัน" แล้ว "การเสด็จมา" ทั้งสิ้นซึ่งได้สำเร็จแล้วในช่วงเริ่มต้นของแอดเวนติสต์ในขบวนการมิลเลอไรต์ ก็ "จะสำเร็จ" อีกครั้งหนึ่ง "ตามตัวอักษรทุกประการ" ในขบวนการเอลียาห์ ๓ ตอนปลายของแอดเวนติสต์.

วิลเลียม มิลเลอร์และพวกมิลเลอไรต์เป็นตัวแทนแห่งข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และในข้อความตอนเดียวกันจาก *Early Writings* ที่เราเพิ่งอ้างถึงนั้น ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกันทุกประการกับยอห์นผู้ให้บัพติศมา เราได้อ้างข้อความที่กล่าวว่า บรรดาผู้ที่ปฏิเสธข่าวสารของยอห์นผู้ให้บัพติศมา ย่อมไม่อาจได้รับประโยชน์จากคำสอนของพระเยซูได้ ในย่อหน้าถัดไป นางกล่าวว่า "บรรดาผู้ที่ปฏิเสธข่าวสารแรก ย่อมไม่อาจได้รับประโยชน์จากข่าวสารที่สองได้ และพวกเขาก็มิได้รับประโยชน์จากเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนด้วย ซึ่งมีไว้เพื่อเตรียมพวกเขาให้เข้าไปกับพระเยซูโดยความเชื่อสู่สถานที่บริสุทธิ์ที่สุดแห่งสถานบริสุทธิ์ในสวรรค์" ทั้งวิลเลียม มิลเลอร์และยอห์นผู้ให้บัพติศมาต่างเป็นตัวแทนของเครื่องมือแห่งการพิพากษา

หากทั้งสองมิได้ปรากฏขึ้น คนในยุคสมัยของตนแต่ละยุคก็คงจะไม่ต้องรับผิดชอบต่อการปฏิเสธความสว่าง พระเจ้าทรงใช้ผู้สื่อสารทั้งสองนั้นเพื่อปลดปล่อยเสื้อคลุมแห่งบาปของชาวเลาดีเซีย และด้วยเหตุนี้จึงทรงสำแดงความเปลือยเปล่าแบบเลาดีเซียของชนชาติที่ทรงเลือกไว้แต่ก่อน โดยการนำข่าวสารหนึ่งเข้ามา ซึ่งไม่ว่าพวกเขาจะยอมรับหรือปฏิเสธ ก็จะถูกใช้ในการพิพากษาเป็นหมายสำคัญว่ามีผู้พยากรณ์อยู่ท่ามกลางพวกเขาแล้ว ประวัติศาสตร์ในช่วง ค.ศ. 1840 ถึง 1844 ได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างโดยไฟที่ตกลงมาบนเครื่องบูชาของเอลียาห์บนภูเขาคารเมล ผู้พยากรณ์แท้ได้ถูกแยกให้เป็นที่ประจักษ์จากบรรดาผู้พยากรณ์เท็จแล้ว

บัดนี้เราอยู่ ณ จุดที่ควรจะสรุปกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งดำเนินต่อไปหลังจากวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ซิสเตอร์ไรท์ได้กล่าวว่า ภายหลังจากวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 "ประชากรยังไม่พร้อมที่จะพบองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน ยังมีงานแห่งการเตรียมซึ่งต้องกระทำให้สำเร็จเพื่อพวกเขา จะต้องประทานความสว่างเพื่อนำความคิดของพวกเขาไปยังพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ และเมื่อพวกเขาติดตามมหาปุโรหิตของตนโดยความเชื่อในพันธกิจของพระองค์ ณ ที่นั่น หน้าที่ใหม่ทั้งหลายก็จะได้รับการเปิดเผย อีกทั้งจะต้องมีการมอบข่าวสารแห่งการตกเตือนและคำสั่งสอนอีกประการหนึ่งแก่คริสตจักร"

เมื่อแอดเวนติสต์ปฏิเสธ "เจ็ดเวลา" ในเลวินิตี บทที่ยีสิบหก ซึ่งดาเนียลเรียกว่า "คำปฎิญาณ" ของโมเสส พวกเขาก็สูญเสียความสามารถที่จะตระหนักได้ว่า กระบวนการชำระให้บริสุทธิ์นั้นยังคงดำเนินต่อไปเลยพ้นจากงานเบื้องต้นของตนในการเข้าใจความจริงทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดฉากของการพิพากษา.

เราจะกล่าวถึงกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ที่ดำเนินต่อไปนั้นในบทความถัดไป และเริ่มทำให้เขาแห่งโปรเตสแตนต์แท้ซึ่งแอดเวนติสต์นิยมแบบมิลเลอไรต์ได้รับมาในคริสต์ทศวรรษ 1840 สอดคล้องกับเขาแห่งลัทธิรีพับลิกัน.